

РЕШЕНИЕ

№ 341

гр. София, 20.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 19.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **5388** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК вр. чл. 59 ал.13 от ЗЗО.

Образувано е по жалба вх.№ 11-00-55/07.06.22г на „Д-р Росица Иванова ЛЗ за ИП-АПММ-ИППМП“ ЕООД-С. с управител Р.И. и с проц.представител адв. З.Д. против Заповед № РД-15-663/25.05.22г на Директор на СЗОК, с която е наложена санкция - частично прекратяване на Договор № 22-7660/20г за оказване на първична извънболнична медицинска помощ - относно д-р Р.И./изпълнител по пакет ПИМП, заради отчетена дейност, която реално не е извършена/.

В жалбата се твърди, че Заповедта е нищожна/не е подписана от Директор на СЗОК и не е ясно от кого е подписана/, респ. е процесуално незаконосъобразна/не е издадена в сроковете по чл.57 от АПК и по Инструкция № РД-16-26/21г на НЗОК/, като вече има приключило адм.производство по същия казус/по сигнал от 07.12.22г е била разпоредена на 23.02.22г тематична проверка, приключила с КП от 01.03.22г с констатация, че е била допусната техн.грешка при издаването на АЛ № 433/26.02.21г и генерирането на ел.отчет/, но въпреки това на 30.03.22г е разпоредена пълна проверка по изпълнението на Договора с НЗОК/в рамките на която е преразгледан въпроса с погрешно издадения АЛ/В самия АЛ, в графа „Бележка на лекаря“ е бил попълнен от д-р И. текста „техн.грешка“- по съвет на експерт от офис 3 на СЗОК. Пълната проверка завършва с констатации в КП от 30.03.22г - за неоснователно получена сума по АЛ, като следва да се издаде КП за неоснователно получена сума/респ. да се издаде по него Писмена покана , но няма индикация в КП, че ще се налага санкция „прекратяване на договора“, както е сторено/. Липсата на индикация

във връчения КП от 30.03.22г, че ще се налага санкция „прекратяване на договора“, е довело до това д-р И. да не упражни правото си на възражение срещу евентуално прекратяване на договора.Нарушени са чл.35 и чл.36 от АПК и това е достатъчно за отмяна на Заповедта на проц.основание.Заповедта е и мат.незаконосъобразна и издадена в противоречие с целта на закона/формално е частично прекратяване, но на практика е пълно прекратяване на договора/, като съгл. практиката на ВАС- не всяко нарушение е основание за прекратяване на договора. Налице е несъответствие между фактически и правни основания поради което, както и нарушен принцип на съразмерност по чл.6 от АПК.Прекарването на целия договор- заради техн.грешка, допусната за първи път, е в ущърб и на пациентите на д-р И. и не е в духа на закона.Моли се за прогласяване на нищожност, респ. за отмяна на Заповедта и за присъждане на разноски. В съд.заседание адв. Д. поддържа жалбата и и сочи, че адв.хонорар е в мин.размер от 500лв.

Ответникът Директор на СЗОК се представлява от юрк. Ш., който оспорва жалбата като неоснователна и недоказана и моли за потвърждаване на Заповедта. Твърди, че не се оспорва от д-р И., че отчетената от нея дейност по АЛ не е била извършена, като същата е можела в 3дневен срок от подаване на ел. отчет да го коригира/като извади от него въпросния АЛ/. Ел.отчет не е коригиран в срок, обработен е автоматично и д-р И. е получила плащане по него от НЗОК. Производството е започнало по сигнал на пациента по АЛ. Оспорва се размера на адв.хонорар. Не се претендират разноски.

Съдът намира жалбата за допустима, депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна проц.легитимация, пред надлежния съд, срещу ИАА по см. на АПК и ЗЗО, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът установи от фактическа страна следното:

Между „Д-р Росица Иванова ЛЗ за ИП-АПММ-ИППМП“ ЕООД-С. с управител Р.И. и НЗОК е сключен Договор № 22-7660/20г за оказване на първична извънболнична медицинска помощ, като единственият лекар в „Д-р Росица Иванова ЛЗ за ИП-АПММ-ИППМП“ ЕООД-С. е самата д-р И. /безспорно между страните/.

В СЗОК е депозиран сигнал вх.№ 35-00-2565/07.12.21г от З. Д.М.- пациент на д-р И. и диспансеризиран с диагноза „Есенциална/първична/ хипертония“, че в ел. му здравно досие фигурира издаден от д-р И. АЛ № 433/26.02.21г за извършен му първичен/диспансерен / преглед, какъвто всъщност не е извършван. Към сигнала е приложена разпечатка на предхождаща ел.кореспонденция между пациента и д-р И., видно от която: на 02.03.21г пациентът е поискал д-р И. да заличи от досието му неосъществен му преглед; д-р И. отговаря на 05.03.21г, че е установена при проверка по сигнала му – допусната техническа грешка с ЕГН на друг пациент и грешката ще бъде коригирана; на 19.05.21г пациентът ѝ пише, че още не е коригирана информацията в здравното му ел.досие; на 19.05.21г д-р И. отговаря, че при повторна справка в РЗОК е потвърдено, че в 3месечен срок от издаването на АЛ прегледът ще бъде заличен от досието му, АЛ е премахнат от ел.отчет и пациентът е изтрил от регистъра ѝ; на 19.11.21г пациентът отново ѝ пише, че прегледът все още е в досието му; на 22.11.21г д-р И. отговаря, че пациентът може да ѝ се обади на посочен от нея моб.телефон и следва да посети кабинета за профилактичен годишен преглед.Видно от АЛ- пациентът е имал диспансерно досие № 409.

Директорът на СЗОК е издал Заповед № РД-18-150/23.02.22г за извършване на

тематична проверка - по сигнала/връчена/, като резултатът от тематичната проверка е обективизирана в Протокол № РД-18-150-2/01.03.22г/че е допусната техн.грешка от д-р И. при издаването на АЛ и генерирането на ел.отчет за м.02.21г/, дадена е зад.препоръка- да се спазва Н. за МД 20-22г, ЗЗО и Договора.Протоколът е връчен на д-р И. на 07.03.22г, Заповед по този Протокол за тематична проверка не е издавана.В хода на тази проверка д-р И. е депозирала становище от 23.02.22г, видно от което - след генериране и подаване на отчета установила, че АЛ е без подпис на пациента, разгледала досието му и установила техн.грешка; обадила се на 02.03.21г в офис 3 на СЗОК и от там я уверили, че АЛ ще отпадне автоматично след 3 месеца и я посъветвали да отпише пациента от диспансерен отчет/което тя направила на 02.03.21г-датата на първото писмо до нея от пациента;/ до 23.02.22г пациентът не я е посетил-за изясняване на здравния му статус и за годишен профилактичен преглед.

Директорът на СЗОК е издал последваща Заповед № РД-18-270/30.03.22г - за пълна проверка по изпълнението на Договор № 22-7660/20г за оказване на първична извънболнична медицинска помощ/връчена на 30.03.22г/. По тази Заповед е извършена нова пълна проверка, резултатите са отразени в Протокол № РД-18-270-1/01.04.22г/връчен на 06.04.22г/- констатирани са 4 бр. нарушения по изпълнението на Договора, като следва да се възстанови и неоснователно платената от НЗОК сума по АЛ № 433/26.02.21г. Видно от АЛ, в графа „Бележка на лекаря“ е бил попълнен от д-р И. текста „техн.грешка“. Д-р И. е депозирала на 01.04.22г пояснение-от офис 3 на СЗОК са й казали да напише текста „техн.грешка“ в графа „бележки“ на АЛ ; не е прасчала писмено уведомление до офис 3 и не знае какъв е реда за заличаване на допусната грешка; в отчета е останал отразен АЛ, той й е заплатен и изразява готовност за възстанови сумата от 13лв за него. Към пояснението си д-р И. прилага доказателство, че е свалила от диспансерен отчет пациента на 02.03.21г. В хода на проверката, въз основа на докладна записка от 05.04.22г, е било изискано становище от Началник отдел „ОКПИМП“, като видно от негово становище от 07.04.22г- срокът за подаване на ел.отчет за м.02.21г е 17.00 часа на 04.03.21г, д-р И. е подала ел.отчет на 01.03.21г, той е обработен успешно на същата дата, като не е депозирала коригиращ отчет в срок до 17.00 часа на 04.03.21г, направено е заплащане от НЗОК на 13лв за въпросния АЛ/той фигурира в отчета/.Видно от изисканото становище от контролора в офис 3 на СЗОК/с когото д-р И. е разговаряла по повод допусната техн.грешка в подадения ел.отчет за м.02.21г/- не е даван съвет на д-р И. да отписва пациента си или да го сменя от диспансерно наблюдение/както тя е сторила/. Въз основа на този Протокол и събрани по преписката други доказателства/вкл. тези от предходната тематична проверка/, е издадена обж. Заповед № РД-15-663/25.05.22г на Директор на СЗОК. С нея на ЮЛ е наложена санкция частично прекратяване на Договор № 22-7660/20г за оказване на първична извънболнична медицинска помощ – само относно д-р Р.И./изпълнител по пакет ПИМП/, заради отчетена дейност, която реално не е извършена/т.е. заради едно от установените нарушения по Протокола за пълна проверка/. Заповедта е връчена на 26.05.22г, жалбата е от 07.06.22г.В Заповедта като издател е изписан „Директор СЗОК“, като е положен подпис/без име/, със запетая пред него.

Издадена е още една Заповед за установените с Протокола други нарушения- Заповед за налагане на санкция № РД-12-84/25.05.22г /с нея на ЮЛ са наложени 7бр. финансови неустойки, всяка по 50лв, общо 350лв/ .И тази заповед е връчена на 26.05.22г.

Отделно е съставен и Протокол за неоснователно получени суми № РД-18-270-2/18.04.22г /връчен на 18.04.22/ - относно платените на ЮЛ 13лв по АЛ №433/26.02.21г.

По указание на Съда ответникът представя доказателства относно издателя на Заповедта, видно от които със Заповед № РД-00-301/04.02.22г на Управителя на НЗОК – Зам.Директора на СЗОК В. замества Директора на СЗОК Д./до завръщането ѝ/, а Д. е била в болничен в периода 06.02-20.07.22г/обж. Заповед е от 25.05.22г/.

Съдът намира от правна страна следното:

Директорът на СЗОК/териториално компетентната РЗОК/, е бил надлежно замества от Зам.Директорът на СЗОК, поради което Съдът намира Заповедта за издадена от комп.орган, в кръга на предоставената му по заместване мат. компетентност и в кръга на терит. му компетентност. Непосочването на име и длъжност пред подписа на Зам.Директора на СЗОК /пред подписа има само запетая/, не води до извод за нищожност на Заповедта.

Заповедта е издадена при спазване на изискванията за форма и съдържа реквизитите по чл. 59 от АПК, вкл. фактически и правни основания.

Заповедта е издадена при липсата на съществено нарушение на административно-производствените правила, като органът се е произнесъл при изяснена фактическа обстановка /чл. 35 от АПК/ и като са взети предвид всички събрани при пълната проверка доказателства/чл.36 от АПК/, вкл. пояснението от д-р И. по съставения Протокол от тази проверка/не е вярно, че не е депозирала становище по Протокола от 01.04.22г/. Спазена е процедурата по ЗЗО, не е нарушено правото на защита на лицето. Паралелното провеждане на още други проверки/приключили или не с издаването на Заповеди/, не води до извод за недопустимо провеждане на пълната проверка /в рамките на която именно е издадена обж. Заповед/. Сроковете за произнасяне на органа по чл.57 от АПК и по цитираната от жалбоподателката Инструкция са изцяло инструктивни и дори да има негово произнасяне след тях- това не води до незаконосъобразност на Заповедта/както се твърди в жалбата/.

Заповедта е и мат.законосъобразна, доколкото е безспорно установено/самата жалбоподателка го потвърждава/, че не е извършена отчетената дейност по АЛ № 433/26.02.21г, но дейността е отчетена/ел.отчет за м.02.21г е подаден на 01.03.21г, обработен е на същата дата, платена е от НЗОК сумата от 13лв по този АЛ, в срок до 17.00 часа на 04.03.21г не е подаден коригиращ ел.отчет/. Причините за отчитането на неизвършена дейност са без значение- факт е, че е отчетена и заплатена неизвършена дейност/именно от д-р И., единствен лекар в ЕООДто/.

Съдът обаче намира, че Заповедта противоречи на целта на закона, като ще се съобрази напълно и с практиката на ВАС по отношение на частичните прекратявания на договори - при наличие на само един лекар в съответното лечебно заведение/ВАС приравнява такова прекратяване на пълно прекратяване/. Правните последици на обж. Заповед ще засегнат ЮЛ в по-голяма степен от най-необходимото, като ще се наруши и принципът за съразмерност по чл. 6 от АПК. Въпреки формалното частично прекратяване на Договора относно конкретен лекар, при положение, че той е единствен, всъщност се прекратява практически дейността на цялото лечебно заведение/а не това е целта на закона-ЗЗО и АПК/.

При този изход на спора, претенцията на жалбоподателката за разноски е основателно

по чл. 143 ал.1 от АПК- следва да ѝ се присъдят 50лв дър.такса и 500лв договорен и внесен адв.хонорар/в мин.размер по чл.8 ал.3 от наредба №1/04г- в съответната редакция/. Възражението на ответника за прекомерен адвокатски хонорар е неоснователно- то е в мин.размер.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал. 2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № РД-15-663/25.05.22г на Директор на СЗОК по жалба вх.№ 11-00-55/07.06.22г на „Д-р Росица Иванова ЛЗ за ИП-АПММ-ИППМП“ ЕООД-С. с управител Р.И..

ОСЪЖДА Столична здравноосигурителна каса да заплати на „Д-р Росица Иванова ЛЗ за ИП-АПММ-ИППМП“ ЕООД-С. с управител Р.И. сумата от 550лв, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14дневен срок от съобщението.

Съдия: